

VAN EENMANSBEDRIJFJE TOT

De Vlinderstichting

Op 22 juni 1998 was het 15 jaar geleden dat De Vlinderstichting werd opgericht. In de vijftien jaar van haar bestaan is er heel wat werk verzet. Gaandeweg is het 'eenmansbedrijfje' van toen uitgegroeid tot de professionele organisatie van nu. En dat alles onder leiding van Jan van der Made, aanvankelijk voorzitter, tegenwoordig directeur van De Vlinderstichting. Een goede reden om hem wat vragen te stellen over de jarige stichting.

tekst:
Liesbeth van Agt

Wat was de aanleiding voor de oprichting van De Vlinderstichting?

In 1980 kwamen er bij de voormalige vakgroep Natuurbeheer Landbouwwuniversiteit - toen nog hogeschool - in Wageningen voor het eerst signalen binnen dat er een ernstige achteruitgang plaatsvond in de vlinderstand van Nederland. Er was in die tijd nog heel weinig over vlinders bekend. Ook natuurbeschermingsorganisaties hadden heel weinig belangstelling voor vlinders. Naar aanleiding van deze signalen werd het Landelijk Dagvlinderproject opgestart. Een project waarbij steeds meer vrijwilligers betrokken raakten. Zeker nadat het project gepresenteerd was in een tv-programma. Er kwamen toen wel 1200 brieven binnen van mensen die iets voor de vlinders wilden doen! In 1983 was het dagvlinderproject zo uitgegroeid dat de noodzaak ontstond een zelfstandige stichting hiervoor op te richten.

Had je de groei tot een organisatie waarbij meer dan vijftien mensen in dienst zijn verwacht?

In het begin zeker niet. Toen hielden we ons echt alleen maar bezig met het Landelijk Dagvlinderproject en het zoeken van publiciteit. Vanaf 1983-1984 werd het pas duidelijk, dat er goede mogelijkheden waren tot uitbouw van de activiteiten en groei van de stichting. Het heeft daarna overigens nog wel enkele jaren geduurd voordat die groei ook werkelijk gereali-

seerd werd.

Wat was voor jou tot nu toe het hoogtepunt in het bestaan van De Vlinderstichting?

Een echt hoogtepunt was het Vlinderjaar 1989. Toen organiseerden we heel veel activiteiten: het Beschermingsplan dagvlinders werd gepubliceerd, de Atlas van de Nederlandse dagvlinders kwam uit, we kregen veel publiciteit. Daardoor kreeg De Vlinderstichting voet aan de grond en werd de belangstelling voor vlinders definitief verankerd.

Wat heeft de stichting in die 15 jaar bereikt?

We hebben bereikt dat vlinders structurele aandacht hebben in het natuurbeleid van overheden en bij natuurbeschermingsorganisaties. Die zijn zich bewust geworden van de rol van dagvlinders als indicatoren: wat ze ons vertellen over de toestand van het natuurlijk milieu. Dergelijke organisaties hebben nu meer kennis over vlinders en de aandacht hiervoor is vanzelfsprekender geworden.

Ook 10 jaar geleden, in 1988, stond er een interview met Jan van der Made in 'Vlinders'. Een citaat:

"Ik denk gewoon dat het mogelijk moet zijn om 1 à 1,5 vaste kracht in dienst te krijgen. Ook meer commerciële activiteiten zijn nodig, bijvoorbeeld een goed draaiend winkeltje of kweek voor dierentuinen. Een ander plan is om een Vlinder-educatiecentrum te stichten. Want bij ons gaat het er nog steeds om je publiek enthousiast te maken. En schoolklassen moeten onderricht worden. Op het moment zijn we bezig om de mogelijkheden te onderzoeken. Wat ik ook graag zou zien, zijn cursussen, voor groenmensen bijvoorbeeld, maar ook voor beheers- en beleidsmensen."

Wat zijn de doelen van De Vlinderstichting voor de komende tijd?

Sinds kort komen we ook op voor de libellen en wat dat betreft moeten we dezelfde weg bewandelen die we voor de dagvlinders al eerder gegaan zijn. Door onze ervaring met de dagvlinders zal dat proces wel versneld kunnen plaatsvinden. Daarnaast zijn we steeds meer gericht op samenwerking met andere organisaties. Een vorm van samenwerking is de VOFF, de vereniging van organisaties die gegevens verzamelen met hulp van vrijwilligers. Ook

ng bestaat 15 jaar

Jan van der Made.

FOTO: KARS VELING

met een organisatie als Vogelbescherming wordt steeds meer samengewerkt. Dan is er nog het Platform van soortbeschermende organisaties. We willen met een duidelijke inbreng van de verschillende organisaties en behoud van ieders identiteit samenwerken. We vinden het belangrijk kennis te integreren en gezamenlijk te komen tot goede projecten. De Vlinderstichting wil hierbij een voortrekkersrol spelen.

Ook internationaal vindt steeds meer samenwerking plaats op het gebied van dagvlinders en libellen. Er is vanuit diverse Europese instellingen een groeiende vraag naar gegevens. Ik verwacht dan ook dat de internationale samenwerking zich steeds meer zal uitbreiden. Om hierbij betrokken te blijven is het goed dat je nu al laat zien wat je kunt. En dat doen we dan ook.

Tenslotte: wat is het mooiste cadeau dat je kunt bedenken voor de jarige Vlinderstichting?

We lopen continu met een groot aantal ideeën voor natuurbescherming rond. Om die ideeën verder te kunnen ontwikkelen zijn diepte-investeringen nodig. We

moeten kennis verzamelen, we moeten publiceren. Het mooiste cadeau zou dan ook zijn dat we de komende tijd de financiële middelen bij elkaar kunnen krijgen om al die plannen uit te voeren.